

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

ผลการทดลองสรุปได้ว่า

1. สมรรถภาพด้านการเจริญเติบโต (growth performance) ปริมาณอาหารที่กินต่อตัวต่อสัปดาห์ อัตราการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งในไก่กระทงเพศผู้, เพศเมีย และกละเพศ แต่กลุ่มที่เสริมมะระขึ้นในระดับ 0.5 เปอร์เซ็นต์ให้ผลดีกว่าทุกกลุ่ม ในทางตรงกันข้ามกลุ่มการทดลองที่ได้รับการเสริมมะระขึ้นในระดับ 5 เปอร์เซ็นต์นั้นพบว่าทำให้สมรรถภาพการเจริญเติบโต ทั้งทางปริมาณอาหารที่กิน อัตราการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักตัวต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในไก่กระทงเพศเมีย และไก่กระทงกละเพศ แต่จากผลการทดลองนั้นพบว่า ไก่กระทงกลุ่มที่ 3 เพศเมีย และ กละเพศ ที่อายุ 28 วันนั้นทางด้านน้ำหนักตัวของไก่กระทงสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ
2. ด้านระดับคอเลสเตอรอลในเส้นเลือด พบว่ากลุ่มที่ได้รับการเสริมมะระขึ้นกบดแห้งบดในระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ ในไก่กระทงเพศเมีย และไก่กระทงกละเพศ มีระดับคอเลสเตอรอลในเส้นเลือดต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนในไก่กระทงเพศผู้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ
3. ด้านเปอร์เซ็นต์ไขมันช่องท้อง พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่มีแนวโน้มว่าไก่กระทงกลุ่มที่ได้รับการเสริมมะระขึ้นในระดับ 5 เปอร์เซ็นต์จะมีเปอร์เซ็นต์ไขมันช่องท้องต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยพบในไก่กระทงเพศผู้และไก่กระทงกละเพศ ส่วนในไก่กระทงเพศเมียการเสริมมะระขึ้นในระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ไม่ส่งผลต่อเปอร์เซ็นต์ไขมันช่องท้องของไก่กระทง นอกจากนี้ยังพบว่าการสะสมไขมันช่องท้องของไก่กระทงเพศเมียจะสูงกว่าไก่กระทงเพศผู้
4. ด้านปริมาณเม็ดเลือดขาวแต่ละชนิด (Lymphocyte, Heterophil, Monocyte, Eosinophil) รวมทั้งอัตราส่วนของเม็ดเลือดขาวชนิด Heterophil/Lymphocyte พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติในทุกกลุ่มการทดลอง แต่มีแนวโน้มในกลุ่มที่ได้รับการเสริมมะระขึ้นในระดับ 0.5 เปอร์เซ็นต์มีจำนวนเม็ดเลือดขาวชนิด Lymphocyte สูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ และยังพบว่าอัตราส่วนของเม็ดเลือดขาวชนิด Heterophil/Lymphocyte มีค่าต่ำกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ผลของการเสริมมะระขี้นก ต่อสมรรถภาพการเจริญเติบโต ไขมันช่องท้อง คอเลสเตอรอล และจำนวนเม็ดเลือดขาวในไก่กระทง พบว่าการเสริมในระดับที่แตกต่างกันมากมีผลต่อการเจริญเติบโตของไก่กระทงเช่นกัน โดยพบว่าการเสริมในระดับ 5 เปอร์เซ็นต์ ทำให้การเจริญเติบโตของไก่กระทงลดลง ซึ่งจากหลายงานทดลองพบว่าการเสริมมะระขี้นกให้กับสัตว์ที่ใช้ทดลองมักใช้เป็นยาในการควบคุมน้ำหนักของร่างกาย และในอีกส่วนหนึ่งมักทำเป็นสมุนไพรใช้ลดปริมาณน้ำตาลในเส้นเลือดเหมาะสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวาน

ซึ่งในอนาคตหากจะนำสมุนไพรมะระขี้นกไปทดลองต่อควรทดลองด้านสุขภาพของสัตว์ที่ได้รับการให้มะระขี้นก นอกจากนี้จากงานทดลองนี้พบข้อบกพร่องอยู่บ้างนั่นคือในขบวนการเก็บมะระขี้นกมาตากแห้งนั้น บางครั้งหากทำการตากไม่ทัน หรือ สภาพสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม (ไม่มีแดด) จะทำให้มะระขี้นกไม่แห้ง และทำให้มะระขี้นกสุก ซึ่งพบว่าผลของมะระขี้นกที่สุกเมล็ดของมันจะมีพิษ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ทดลองได้ นอกจากนี้ยังพบว่าการตากแดดนั้นอาจทำให้คุณค่าทางโภชนาการลดลง เช่น วิตามินบางชนิดอาจถูกทำลายได้ เพราะฉะนั้นในการทดลองครั้งต่อไปควรมีใช้มะระขี้นกในรูป ผลสด หรือทำการสกัดสารสำคัญออกมา เป็นต้น